Влада - Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України № 117 (617) ♦ Четвер, 24 червня 1993 року ♦ Ціна 8 крб.

Нам треба чорне золото, щоб золото ланів не почорніло.

Колаж Михайла САЧКА.

Фото Юрія ХРОМУШИНА.

Абзац з листа

З обуренням слухаю повідомлення про страйк у Донецьку. Невже донеччанам сьогодні живеться найгірше? Хіба шахтарі Червонограда чи лікарі з Полтави — в кращому становищі? Невже страйкарі не розуміють, що своїми діями завдають Україні мільярдних збитків? Вважаю, що держава має відшкодувати ці гроші за рахунок винуватців...

Іван КОЩІЄНКО, робітник ВО «Хімпром». Суми.

КРИМ УЖЕ ЖНИВУЄ. АЛЕ ПРОБЛЕМ ВИСТАЧАЄ

Хлібороби Криму приступили до збирання зернових культур. На щедрий коровай цього року не розраховують. Дорожнеча і дефіцит пального, добрив не дали можливості і як слід посіяти хліба, і доглянути їх. Для всіх очевидно, що торішнього врожаю — 34 центнери з гектара — не буде. На думку спеціалістів, нині автономна республіка збере близько 1,5 мільйона тонн зерна.

І перші намолоти озимого ячменю у колгоспах та радгоспах Бахчисарайського, Красногвардійського, Сакського, Нижньогірського районів досить скромні: з гектара виходить по 16—18 центнерів. Тому дуже важливо, вважають керівники і спеціалісти господарств, щоб з перших днів збирання не допускалися втрати врожаю та простої техніки.

(Закінчення на 2-й стор.).

НОВА ШАХТА

з'явилась на карті Донецького регіону — «Добропільська-капітальна». Вона матиме 16 робочих пластів потужністю від 1 до 2 метрів. Вугілля тут високоенергетичне, коксівне, придатне для металургійної галузі.

У цьому ж районі виявлено ще 9 шахтних полів на 4 мільярди тонн вугілля. Отож, поклади, як ми говоримо, «чорного золота» у Донбасі далеко не вичерпані.

І ВСЕ-ТАКИ ВОНИ НЕ ОБЕРТАЮТЬСЯ!

З добре поінформованих джерел прийшла звістка про те, що Національний банк України готує чергову структурну перебудову, маючи на меті відрегулювати систему розрахунків між фінансовими установами республіки.

Усім банкам буде поставлено в обов'язок надавати кредити тільки в межах коштів, які зараховані на їхньому рахунку. Тим самим нормативним актом теперішні розрахунково-комерційні центри пропонується перейменувати на розрахунково-комерційні палати.

Незалежні експерти оцінюють ці нововведення однозначно — таким чином хвороба заганяється вглиб організму. Традиційно бідні регіони, а таких хоч греблю гати, стануть ще біднішими, а заможні — заможнішими. Крім того, втрачається єдине на сьогодні завоювання фінансових установ — маневреність грошових ресурсів, з допомогою якої багатьом банковим установам вдавалося тримати «важкі» області на плаву.

Продиктовано в номер

Тріумф у столиці Європарламенту

Це майже дослівна цитата з французьких газет про виступи Національної опери України на міжнародному музичному фестивалі у Страсбурзі, так званій столиці Європарламенту. Наші співаки своїми чудовими голосами створили тут невеличкий ажіотаж. На виставі «Набукко» Верді у залі Конгресів та музики чотири вечори був повний аншлаг, меломани сиділи на сходинках і підлозі. Цей оперний спектакль у постановці французького режисера П'єра-Жана Валентина (диригент-постановник Володимир Кожухар) виконувався італійською мовою. А в місцевому соборі урочисто лунав «Реквієм» Верді у виконанні наших майстрів оперного співу. Справжнім відкриттям для публіки стала й українська духовна музика XVIII—XIX століть.

Національна опера одержала запрошення на наступний фестиваль у Страсбурзі, який відбудеться 1995 року.

Пам'ятає Волинь Миколайчука

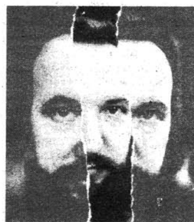
На Волині проходить Всеукраїнський фестиваль аматорських кінострічок пам'яті Івана Миколайчука. Саме в ці червневі дні вісім років тому відомий український актор і режисер працював у цих краях спільно з французьким кінорежисером Елін Сабате над кінофільмом «Катерина». Подивившись документальну стрічку «Карпилівські вечорниці», відзняту аматорами із кіностудії «Волинь», Іван Миколайчук побував на Поліссі, відвідав селище Ратне, в місцевому музеї якого сьогодні розгорнута експозиція про творче життя Майстра.

На фестиваль, який проходить у залі кіностудії «Волинь», привезено для перегляду 50 аматорських фільмів з 10 областей України. Водночас у кінотеатрах Луцька демонструються кінофільми, зняті за участю Івана Миколайчука.

Злочинці сміються, аж за животи беруться

Днями за рішенням Старокиївського райсуду Києва 8 днів адмінарешту «удостоєно» представника поліції Німеччини п.Хетманчика, який відігравав провідну роль у виявленні в Україні крадених за кордоном іномарок. І знаєте, за що — ... за нецензурне слово в усній бесіді з представником міліції.

Втім, дикість такої ситуації в країні, де, за перефразом відомого радянського поета-трибуна, мало не всі матюкаються і плюються, можна легко пояснити, якщо припуститися думки, що це просто ганебне продовження конфлікту між керівництвом МВС та групою, котра займалася виявленням викрадених іномарок. Ображеним виявився не хтось інший як заступник начальника УДАІ Києва підполковник Розводовський, якого серед інших високопоставлених офіцерів МВС напередодні покритикував в одній з газет п.Хетманчик. Злочинці, кажуть, регочуть, аж за животи беруться.

Офіційно

Для посилення боротьби із злочинністю

Як повідомила прес-служба Президента України, 22 червня 1993 року під головуванням Л. М. Кравчука відбулося перше організаційне засідання Координаційного комітету з питань боротьби із злочинністю, утвореного відповідно до Указу Президента України від 18 червня 1993 року.

Говорячи про головні цілі Координаційного комітету, Л. М. Кравчук наголосив на необхідності проведення активної боротьби з будь-якими злочинними проявами, передусім з організованою злочинністю, спираючись на правоохоронні органи, владні структури на місцях, громадськість. Поставлено завдання розробити конкретну програму роботи щодо профілактики і розкриття злочинів, зокрема тих, які набули найбільш поширеного характеру, становлять загрозу для нормального життя і праці населення.

Визначено порядок діяльності Координаційного комітету та основні питання, які розглядатимуться на черговому засіданні. Дано відповідні доручення членам комітету.

ТЕМА — РОЗВИТОК ПАРТНЕРСТВА

Учора Президент України Л. Кравчук прийняв адміністратора Агентства США з міжнародного розвитку Б. Етвуда. Під час зустрічі було обговорено проблеми розвитку співробітництва України і США, можливості участі Агентства у здійсненні спільних україно-американських проектів, інші питання, що становлять взаємний інтерес.

Розпорядження Президента України

Про повноваження Комісії Кабінету Міністрів України

Доручити Комісії Кабінету Міністрів України під керівництвом першого віце-прем'єр-міністра **Ю. Звягільського** провести переговори з повноваженими представниками Федерації профспілок України і підготувати в п'ятиденний строк проекти відповідних рішень.

Президент України
Л. КРАВЧУК.

м. Київ,
23 червня 1993 року.

ВІДІЙШОВ У ВІЧНІСТЬ МАЙСТЕР

А унікальна мистецька колекція, зібрана ним, досі не має державного музейного статусу.

Україна провела в останню дорогу видатного митця, збирача скарбів нетлінних, вірного свого сина Івана Макаровича Гончара. Пішла з життя людина, яка своїм мистецтвом, своєю подвижницькою працею, своїм духом наближала незалежність України. Більш як сорок років їздив він рідною Україною, збирав усе найкраще, що народжувала народна творчість. Таким чином і з'явився в його київському помешканні унікальний домашній музей. Прикро, що і донині, уже в незалежній Україні, для цієї колекції, якій ціни немає, так і не знайдено в Києві відповідного приміщення.

Тисячі киян прийшли до Володимирського собору попрощатися з Митцем, з духовним батьком української інтелігенції Іваном Гончарем. Панахиду відправили заступник глави Української православної церкви — Київського патріархату митрополит Київський Філарет та місцеблюститель патріаршого престолу митрополит Львівський і Сокальський Володимир. У траурі схилив свою голову Президент України Л. Кравчук.

А далі шлях траурної процесії проліг до пам'ятника Т. Шевченка і на Байкове кладовище, де також була відправлена панахида за упокій вірного сина українського народу.

Парламентська хроніка

ЗНОВУ ФЕРМЕР ЗАСТУПИВ «ДОРОГУ»

Денне і вечірнє засідання 22 червня

Після перерви народні депутати приступили до розгляду в першому читанні проекту Закону України про Антимонопольний комітет України. Оскільки ініціатором розгляду даного законопроекту виступила Комісія Верховної Ради з питань економічної реформи і управління народним господарством, то доповідачем з цього питання був представник даної комісії Олександр Барабаш, а співдоповідачем — голова Антимонопольного комітету Олександр Завада.

Аргументуючи необхідність якнайшвидшого прийняття такого закону, Олександр Завада, зокрема, навів приклади, коли надходять скарги від державних підприємств на зловживання з боку партнерів-монополістів. По суті один монополіст скаржиться на іншого. Це свідчить про те, що ніхто не може бути захищений від збитків, які може завдати підприємство, зловживаючи своїм монополізмом. І саме Антимонопольний комітет повинен захистити виробників, споживачів від подібних зловживань. Тож необхідність такого закону очевидна. Тим більше, що з рухом реформ перед нами постане проблема приватних монополій, на які Кабінет міністрів не матиме прямого впливу. Як наслідок, неможливим стане і соціальний захист населення, оскільки ціни диктуватимуть монополісти. Тож чи варто породжувати нові проблеми в майбутньому, а потім кидати всі сили на їх розв'язання? Очевидно, ні. Тим більше, що багато хто з аграріїв вже відчув на собі монопольний тиск підприємств, які випускають техніку для сільського господарства. Напевне, цей гіркий досвід і сприяв прийняттю закону у першому читанні без зайвих емоцій і обговорень.

Наступним питанням було внесення змін і доповнень до Закону про селянське (фермерське) господарство. Згідно з цим законопроектом запропоновано збільшити граничні розміри ділянок орної землі, які надаються у власність чи користування фермерові, до 50 гектарів, а в важкодоступних селах — до 100 гектарів сільгоспугідь. Вводиться також норма передачі земельної ділянки у приватну власність. У новому законопроекті передбачено відповідальність за неефективне використання землі або використання її не за призначенням.

Безперечно, для нашої держави питання землі нині одне з найболючіших. Це відчувалося і з виступів народних депутатів при обговоренні проекту змін та доповнень. Зокрема, наголошувалося на перешкодах фермерському руху, які чиняться на місцях. Дуже ускладнено також процедуру реєстрації та розгляду заяв тих, хто хоче стати фермерами. До речі, на необхідності спрощення цієї процедури наголосив і Голова Верховної Ради України Іван Плющ. Він, зокрема, підкреслив, що в Україні достатньо землі для кожного, хто прагне на ній працювати. Однак необхідно ще вдосконалити законодавчий механізм.

Пропонувалося також вважати основним податком плату за землю. Пропозиція щодо стимулювання виробництва тваринницької продукції шляхом надання пільгових кредитів фермерам не набрала необхідної кількості голосів. Як, до речі, і весь законопроект, який після тривалого обговорення відправлено на доопрацювання. Потім депутати розглянули питання тлумачення статті 16 Закону про оренду майна державних підприємств. Однак обговорення закінчилося безрезультатно — рішення не прийняли.

Наприкінці вечірнього засідання сесія ратифікувала Угоди між Україною та Росією і між Україною та Білоруссю, якими визначається взаємне визнання права та регулювання відносин власності.

Василь ТУГЛУК.

На папері — приватизація, в житті — прихватизація

Ранкове засідання 23 червня

Навпроти Верховної Ради ліквідатори аварії на Чорнобильській АЕС розбили намети й оголосили голодовку. Ці учасники ліквідації чорнобильської катастрофи працювали на станції дезактивації техніки й нині не мають відповідного статусу, хоч очевидно, що постраждали ці люди від радіації не менше, ніж ті, хто працював на самому зруйнованому реакторі.

А ранкове засідання почалося з доповіді Голови управління Фонду державного майна України В. Прядка про хід виконання програми приватизації в 1992-му році та проект такої програми на рік нинішній. Володимир Володимирович чітко по поличках розклав пункти виконання програми приватизації. Так, він повідомив, що очолюваним ним Фондом насамперед було розроблено 50 нормативних документів, що регламентують процес приватизації. Голова правління Фонду державного майна навів конкретні приклади, коли фактично саботується програма приватизації. Це, як правило, робиться тими, кому невигідно змінювати форму власності підприємств, з яких за роки соціалістичного господарювання вони навчилися качати дивіденди, щоб вистачало й на хліб, й до хліба. Саме через це гальмується процес приватизації Червоноградського та Харківського деревообробних комбінатів, Прилуцького заводу «Белкозин», Баранівського фарфорового заводу, підприємств Укравтосервісу тощо. Дехто, боячись приватизації, взагалі ліквідовує підприємства та організації. На жаль, жодної відповідальності за блокування приватизації законом не передбачено.

З інших заходів Фонду державного майна, спрямованих на приватизацію, В. Прядко назвав створення міжміністерських комісій, розробку концепції приватизації, процедури участі в приватизації громадян, порядку одержання приватизаційних сертифікатів тощо. Голова правління Фонду наводив також цифри, що показують ставлення до приватизації в регіонах. Наприклад, у Вінницькій, Житомирській, Запорізькій, Івано-Франківській, Кіровоградській, Миколаївській областях й досі не запропоновано до продажу жодного об'єкту комунальної власності.

До «досягнень» Фонду В. Прядко відніс приватизацію 248 об'єктів так званої малої приватизації. Але, як слушно зауважили депутати Тарасенко та Марченко, ці об'єкти стали в основному здобиччю мафіозі. Бюджет країни від такої прихватизації нічого не має. Фактично державне майно скуплюють нечисті на руку «бізнесмени», дбаючи лише про майбутні прибутки. Така «приватизація» призводить до розграбування держави, падіння добробуту народу і зубожіння мас. Коментуючи доповідь В. Прядка, І. Плющ зазначив, що **«суспільство нині поділилося на два класи — на тих, хто вже встиг хапонути і на тих, хто ще хоче хапонути».**

Необхідно ще раз переглянути концепцію приватизації, встановити за її ходом чіткий державний контроль, добитися, щоб цей необхідний захід радикальної економічної реформи працював на Українську державу та її народ. Саме про це говорив після В. Прядка, закінчуючи ранкове засідання, голова постійної Комісії з питань економічної реформи і управління народним господарством В. Пилипчук.

Валентин ЛАБУНСЬКИЙ.

З НАДІЄЮ НА ПЛІДНУ ПІДТРИМКУ

Перший заступник Голови Верховної Ради України Василь Дурдинець мав у середу розмову з Брайаном Етвудом — заступником Державного секретаря США з управління і водночас адміністратором Агентства міжнародного розвитку.

Розпочавши розмову, В. В. Дурдинець відзначив, що з часу підписання у Вашингтоні у травні минулого року угоди між урядами України і США про гуманітарне і техніко-економічне співробітництво україно-американські відносини ширшають і поглиблюються. Постійними стають контакти президентів, конгресменів і народних депутатів, урядових структур.

Було висловлено задоволення тим, що Агентство міжнародного розвитку розгортає в Україні здійснення 36 перспективних програм, спрямованих на освоєння ринкових принципів господарювання. Це стосується насамперед агропромислового комплексу, науково-освітньої, лікувально-оздоровчої, ряду інших галузей.

Говорилось, що особливістю допомоги з боку США є виконання кількох проектів щодо розвитку парламентської системи, підтримки законотворчої роботи, налагодження експертно-дослідницької справи.

Перший заступник Голови Верховної Ради охарактеризував соціально-економічну і політичну ситуацію, яка склалась в Україні, на прохання членів делегації розповів про роботу над проектом Конституції України.

Брайан Етвуд, у свою чергу, назвав напрями, за якими здійснюється гуманітарна і науково-технічна допомога Україні.

У розмові взяв участь Надзвичайний і Повноважний Посол США в Україні Роман Попадюк.

Прес-центр Верховної Ради України.

КРИМ УЖЕ ЖНИВУЄ. АЛЕ ПРОБЛЕМ ВИСТАЧАЄ

(Початок на 1-й стор.).

Але вимоги жнив механізаторам і за кращих часів було не просто виконати. Нині ж тільки перебої в постачанні пального можуть зірвати всі їхні плани і наміри. І перебої ці ще не скоро зникнуть. Хоча останнім часом у забезпеченні села нафтопродуктами і намітились позитивні зрушення. Денна потреба сільського господарства Криму — 1700 тонн солярки і близько 1000 тонн бензину. Але до неї ще далеко. Незабаром пальне почне надходити з Татарстану, Якутії, транспортуватиметься воно і через Кубань. Створена при Раді міністрів республіки спеціальна комісія тримає надходження і розподіл пального під пильним контролем. Згідно з постановою кримського уряду 80 відсотків нафтопродуктів, незалежно від того, які структури їх постачають, передаються селу. Насамперед тим, хто збирає врожай.

Як і раніше, не вистачає комбайнових акумуляторів, ременів, підшипників та багатьох інших запчастин. Створені на місцях оперативні штаби, як можуть, допомагають працювати хліборобам.

— Попри ці труднощі, — говорить голова Державного агропромислового комітету Криму, народний депутат Республіки Крим Володимир Єгудін, — трудяться хлібороби, як то кажуть, від душі. Мають величезне почуття відповідальності, не звертають уваги на різні політичні колізії. Якщо ми сьогодні вийдемо на мітинги чи страйки, хліба більше не стане. Інше питання: ми сьогодні повинні передбачити, щоб хлібороб за свою працю отримав нормальну зарплату. Для цього має бути відпрацьована система заготівельних цін.

Олександр ПІЛАТ.

Ситуація

Знову паніка

Запоріжцям знову довелося похвилюватися. Цього разу надійшли чутки, ніби в Енергодарі, де найбільша в Європі АЕС, зливою «розмито радіоактивну землю». Це вже четвертий випадок таких чуток за останній місяць. І жодного разу для паніки не було підстав. Радіологічний фон в Енергодарі навіть нижчий, ніж у сусідньому Нікопольському районі Дніпропетровської області, де видобувають марганцеву і залізну руду.

Яків ІВАНЕНКО

Запоріжжя.

Отакої!

Освятили... нечисту силу?

Група священнослужителів Української православної церкви разом з архієпископом Рівненським та Острізьким Іринеєм (Московський патріархат) освятила Рівненську атомну електростанцію. Інші релігійні конфесії в цьому акті участі не взяли — їх, до речі, керівництво станції (директор Володимир Коровкін) і не запрошувало.

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Рівне.

Парадокси

Самозванці на майдані

У Херсоні стався інцидент. На мітинг, організований місцевим Рухом на майдані біля драмтеатру, прийшла група громадян з червоними прапорами і колишньою комуністичною символікою. Вона намагалася влитися у ряди мітингуючих і засвідчити свою прихильність до вимог Руху, трошки «підправивши» його гасла.

Такого «злиття» забажав так званий блок лівих сил, незареєстрована організація, до якої начебто входять представники Соціалістичної партії, ВКП(б) і ЗЛКСМ. Учасники законного мітингу не допустили самозванців на майдан — їх відтіснив наряд міліції.

Як вважають херсонські соціологи, зібрати на мітинг велику аудиторію червоним не під силу: їх підтримує всього 2-3 відсотки громадян. Отож і доводиться використовувати зусилля інших для своїх політичних намірів. Але розклеєні по Херсону листівки, де національні сили названо «націоналістично-мафіозними», а економічне майбутнє України пов'язується тільки з СНД, свідчить про несхожість політичних позицій червоних і Руху.

Іван КАЛИНИЧЕНКО.

Таланти й шанувальники

Диригента мало не зацілували

Жіночий хор житомирської капели «Орея» прийняв поздоровлення як переможець міжнародного конкурсу, що пройшов у Марктобердорфі (Німеччина), а вже через кілька днів по тому забрав гран-прі на ще одному міжнародному конкурсі у Майнхаузені. Кажуть, що захоплені шанувальники класичного та фольклорного співу зацілували диригента «Ореї» Олександра Вацека.

Раїса СТЕЦЮК.

Житомир.

Що почім

«Дюркопп» Україні вірний

Німецька фірма «Дюркопп» знову активізувала свою діяльність в Україні. Її швейними машинами оснащені фабрики у Луганську, Дніпропетровську, Києві. Не дивно, що це, одне з найстаріших у Європі, адже йому вже 125 років, підприємство є провідним у галузі виробництва техніки для промислового виготовлення одягу. Воно пропонує 70 класів промислових швейних машин, працюючи практично без рекламацій. І хоч з Україною надзвичайно складно зараз торгувати, проте «Дюркопп» залишається їй вірним: днями укладено угоду про поставку на пільгових умовах чотирьох петельних машин для київської фірми «Любава».

— Крім того, «Дюркопп» відкриває у столиці України сервісний центр, — розповідає комерційний директор фірми на ринку СНД і прибалтійських республік Вальдемар Шварцкопф, — так що проблем з обслуговуванням, ремонтом цієї техніки і постачанням запасними частинами підприємств, які працюють на нашому обладнанні, відтепер не буде. Загалом же лише цього року ми постачили Україні нашої продукції більш як на один мільйон марок.

Пан Шварцкопф — людина делікатна. Тому й не розповів про ті перипетії, які чатували на обидві сторони — і замовника і постачальника на цьому шляху. А реалії такі: покупцю довелося виплатити за швейні машини солідне мито, що здивувало продавця: ніде у світі не беруть гроші за те, що в країну ввозяться засоби виробництва, які у ній не випускаються. Швидше, за це слід ще й премію давати...

Наталія ПИСАНСЬКА.

Продиктовано в номер

Оце так «Боржомі»!

На рейді Феодосійської затоки — надзвичайна подія. Затриманий на рейді за спробу вивезти до Туреччини нафту танкер «Боржомі» (порт приписки — Новоросійськ) дав течу. Нафтова пляма вже затягла більшу частину затоки. На березі вже бачили мертвих дельфінів.
Як повідомили в екологічній службі розташованої тут же нафтобази, засобів захисту від екологічних забруднень акваторії затоки немає.

Реквієм під Залізняковим дубом

**На хуторі Буда Половецька Черкаської області відбулася поминальна панахида по 82 жителях, розстріляних тут п'ятдесят літ тому німецькими фашистами.
Оточена правічними лісами Буда Половецька була штабом і базою для партизанських загонів, розташованих у Холодному Яру. До червня сорок третього тут не ступала нога окупанта. Лиш раз на хутір несподівано вдерлися есесівці. Молодих і здорових забрали до Німеччини, а дітей, навіть немовлят, жінок, стариків розстріляли...
Ті, хто після війни повернулися з фашистського рабства, відродили Буду Половецьку, поставили загиблим пам'ятник — скорботна молода мати пригорта до грудей дитя. Охороняє Матір і братську могилу тисячолітній дуб, названий народом Залізняковим.**

Експрес-інформація

Поки що не увінчалися успіхом

спроби переконати Президента Азербайджану повернутися до Баку, заявив на прес-конференції Голова Верховної Ради республіки Г.Алієв. Глава парламенту, як і раніше, вважає, що присутність у столиці А.Ельчибея як Президента, головнокомандуючого збройними силами республіки необхідна. Президент же, за словами спікера, згоден повернутися за умови відведення від Баку підрозділів С.Гусейнова і встановлення стабільності в місті. На запитання про своє ставлення до заяви бунтівного полковника про те, що він змушений взяти на себе всі повноваження, Г.Алієв відповів: «Буде вжито необхідних заходів, аби не допустити цього».

Скасування ембарго — поліно у вогонь війни

Хорватія закликала Раду Безпеки спрямувати діяльність сил ООН на її території для возз'єднання Сербської Країни. Про це сказано в листі хорватського міністра закордонних справ М.Гранича, розповсюдженому в штаб-квартирі Об'єднаних Націй.
А Прем'єр-міністр Великобританії Дж.Мейджор заявив, що його країна не має наміру направляти додатковий військовий контингент до Боснії, незважаючи на те, що на сесії Європейської Ради, яка завершилася в Копенгагені, керівники країн ЄС пообіцяли виділити війська для охорони мусульманських «зон безпеки». Він рішуче висловився проти скасування ембарго на поставки зброї боснійським мусульманам. За словами Дж. Мейджора, такий крок приведе до розпалювання війни.

Дипломатичні новини

На тихій вулиці добре працювати

У вівторок над одним із старовинних особняків на тихій київській вулиці Десятинній було піднято державний прапор Великобританії. Цього дня там, як ми вже повідомляли, відбулося офіційне відкриття Посольства Сполученого Королівства Великобританії та Північної Ірландії в Україні.

В урочистій церемонії відкриття взяв участь заступник міністра закордонних справ і у справах Співдружності Великобританії Д.Хогг. Під час свого дводенного візиту до Києва він також зустрівся з головою Комісії Верховної Ради України Д.Павличком та першим заступником міністра закордонних справ М.Макаревичем. Сторони обговорили розвиток зв'язків між Україною та Великобританією, стан україно-російських відносин, питання ядерного роззброєння, ситуацію в колишній Югославії.

А що стосується посольства, то воно розмістилося в особняку, побудованому на рубежі XIX—XX століть за проектом відомого тоді київського архітектора В.Ніколаєва. Звичайно, перед новосіллям було проведено реконструкцію будинку, яку здійснили північноірландські та українські майстри. Втім, офіційне відкриття — це не перше свято, що його відзначали на Десятинній, 9. 10 червня там відбувся великий прийом на честь Дня народження королеви Єлизавети II. Саме тоді гостей привітав грою на волинці особистий волинщик Королеви-матері (на знімку).

У парламентах світу

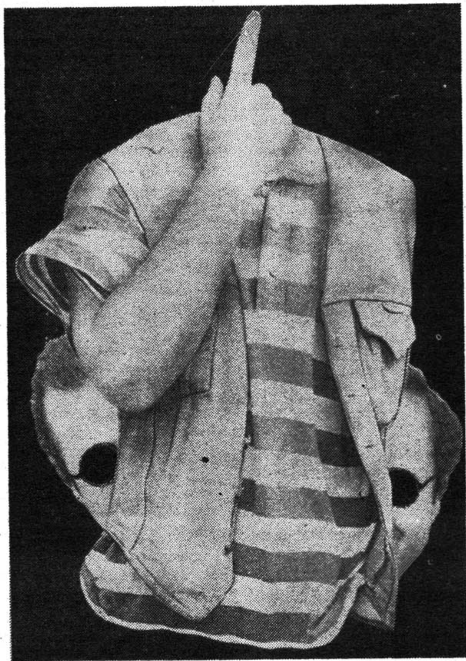
● Припинення дії поправки Джексона-Веніка до закону США про торгівлю з Росією розглядалося на засіданнях палати представників. Ця поправка обмежує торгівлю з країною, в якій утискують права громадян, у першу чергу пов'язані зі свободою еміграції. Лідер демократичної більшості Гепхардт висловив думку, що в такий спосіб Сполучені Штати зможуть продемонструвати підтримку Єльцину та іншим реформаторам у Росії.

● Спільний проект резолюцій про недовіру кабінету Кіїті Міядзави подали до парламенту опозиційні партії Японії. Прем'єр-міністра звинуватили у блокуванні реформ, у небажанні обмежити всесилля грошей в політичному житті країни.

**● 159 парламентських мандатів отримали соціалісти на останніх виборах в Іспанії — це відносна більшість. Такого успіху Соціалістична партія не очікувала. Проте й консерватори також зміцнили позиції — Народна партія додала до свого активу 9 відсотків голосів виборців. Консерватори складуть сильну опозицію соціалістам. Експерти схильні вважати, що іспанські праві вже здолали бар'єр на шляху до політичної сцени.
Коментуючи результати виборів, голова уряду Феліпе Гонсалес, який, на думку спостерігачів, залишиться на чолі нового уряду, заявив, що це — поштовх до демократії, до її ще більшого розвитку в політиці. Адже протягом останніх вісімнадцяти років після падіння диктатури Франко змін у політичній розстановці сил не було.**

● Пропозицію Президента Федеріка де Клерка скасувати мораторій на страту підтримала більшість парламентаріїв Південно-Африканської Республіки. Відмінити мораторій уряд змушений через зростання кількості жорстоких вбивств в країні. Хоча запровадження кари на смерть не означатиме, що 318 південноафриканців, засуджених до неї, одразу стратять, Африканський національний конгрес та правозахисники ПАР не згодні з таким рішенням законодавців. Більшість засуджених на смерть — темношкірі, а в минулому вища міра покарання використовувалась як засіб розправи з борцями проти апартеїду. АНК вважає, що й зараз серед приречених немало політичних в'язнів.

Підготував Ігор ЗАБІЛИК.

МАФІЯ:

ВИЗНАЧЕННЯ, що таке організована злочинність, у нас немає. Як немає його і в світовій практиці. А сама організована злочинність є. Та ще й яка! На звичайну злочинність вона не схожа, хоча й проростає звідти. Є люди, які ведуть зовні правильний, навіть досить респектабельний спосіб життя. Джерело їхньої наживи — вади в законодавстві. На цьому й організовується ефект. Та для його досягнення треба обертатись у відповідному середовищі, корумпувати якихось там чиновників, державних службовців.

Боротися з цим новим наростом методами старими, що підходять до звичайної кримінальної та економічної злочинності, практично неможливо. Явище це уразило всі верстви суспільства, всі структури держави — владні, управлінські, промислові, зовнішньоекономічні — будь-які... Мовою дослідника, котрий займається питаннями організованої злочинності, це називається наданням владних повноважень. Тобто людина продає свої посадові повноваження злочинцям. Це явище специфічне. Організована злочинність — це ситуація, коли повсякденне життя людини, виконання нею службових дій перетворюється на співучасть у злочинних діях.

Наше суспільство з цим зіткнулося. Як воно відреагувало? Законодавчих кроків у СРСР практично зроблено не було. Залишався той самий кримінальний кодекс, той самий кримінально-процесуальний, але з'явилися відомчі нормативні акти... Це — 1985 рік. Розкручування так званої «узбецької справи». Поява перших спеціальних підрозділів у системі МВС. Але це були підрозділи в системі карного розшуку. Вони вже відзначалися закритістю, особливим режимом таємності, особливими методами роботи. Працювали в них найбільш досвідчені тоді люди.

В Україні також були тоді спроби створення підрозділів для боротьби з груповою злочинністю. В Донецьку, зокрема, в 1986 році було непогане починання — створено відділ з 10 чоловік, який підпорядковувався лише начальникові УВС. Проте відділ тут-таки й розпався, бо співробітників кидали просто на особливо небезпечні справи — вбивства. А розкриття вбивства — це часто дуже тривалий процес. Завдання звузилося. В Дніпропетровській області в 1988 році також було створено такий підрозділ. Він був невеликим. Розробили відповідні документи на обласному рівні: положення про відділ, посадові обов'язки, тактика роботи, інформаційне забезпечення тощо. Так, розширившись, відділ працює й досі. Тобто особливий режим таємності, власне діловодство, нові методи роботи.

Тоді, в 1988—89 роках, уперше з'явився рекет. Тут уже простежувалася злочинна структура, ієрархія, загальна каса, корумпованість урядовців, у тому числі працівників міліції. Виник і організований збут наркотиків, де простежувалися також ознаки корумпованості, спільних грошей, розподіл ролей і т. д. Ось це й склало основні напрями роботи відділу. Потім, трохи пізніше, з'явилися «кидання» автомобілів — шахрайство під час купівлі-продажу.

«Кидання» машин — це й дуже яскравий приклад того, як злочинці використовують неврегульованість законодавства в певній сфері. Громадянин продає машину. На той час її державна ціна була, припустимо, 10 тисяч. Він хоче за неї 40 тисяч. Йому кажуть: гаразд, ми купуємо у тебе за 40 тисяч. Разом ідуть, оформляють покупку через магазин, вручають йому офіційно 10 тисяч, а решту або «лялькою», або просто їдуть, викинувши його з машини. І фактично, за чинним тоді законодавством, складу злочину немає. Втім, можна було б притягнути за шахрайство.

Але тоді й продавця слід було притягати за спекуляцію. Адже він продавав з метою одержання наживи. Тому й мовчав. І всі хоч якоюсь мірою злочинні авторитети, злочинні лідери придбали тоді таким чином нові «дев'ятки», «сімки», «вісімки», «шістки» і зараз їх добивають. І тільки через два роки вийшло доповнення до закону, яке вирішило цю проблему. Тобто потерпілого не карали. Тоді люди й пішли із заявами. Тоді й «узяли» ряд таких злочинних груп, зокрема, в Кривому Розі. Та на цей час даний вид злочину припинив своє існування. Злочинці стали шукати нові лазівки в законодавстві: з'явилися «наперсники», міняйли валюти... Вони працюють на межі закону. Угруповання почали ділити територію на сфери впливу, прагнучи мати «свого» дільничного, оперативного працівника міліції, якогось керівника, прокурора. Так потихеньку, хто впливовіший, лізли вгору, набиралися лоску й респектабельності.

З'явилися кооператори — почали збирати данину з кооперативів. І навіть вкладати в них гроші. А зараз і зовсім розійшлися, прилаштувалися біля державної сфери. Наприклад, метал купують у державних фірм і вивозять за кордон. Для цього треба брати ліцензію. Часто з допомогою хабара. А до того, щоб одержати метал у держпідприємства, також треба дати хабара і т. д. З'явилася чітка система одержання валюти. У держпідприємства метал купує мале підприємство. Воно не має ліцензії на зовнішньоекономічну діяльність і не може її дістати. Не під силу йому, рівень зв'язків не той. Тоді воно знаходить спільне підприємство, що має право зовнішньоекономічної діяльності. А вже СП укладає договір з фірмою, швидко виходить на Захід, укладає контракт з інофірмою на поставку. Одні вивозять метал, інші дають їм товари народного споживання. Припустимо, за метал домовилися одержати тисячу телевізорів. Насправді завезли 500. До контракту вноситься маленька поправка про кількість товару. В результаті 500 одиниць товару недовезли, а ціну тих, що не вистачає, переклали на одержані, і кожен телевізор коштує вдвічі більше. Різницю кладуть в нейтральній країні на валютний рахунок. На ім'я конкретної особи. А ми це все оплачуємо. Купонами. Ось цю просту схему ніяк не обумовлено в законодавстві. Адже ціна може бути якою завгодно. Договірна — і край.

За всіма цими економічними злочинами вже замаячило явище корупції. Пішли хабарі. Злочинці не в змозі обійтися без людей, котрі надають їм певні повноваження, тобто ліцензії і т. д. Адже чиновники можуть щось зробити, а можуть і не зробити. Масштаби корупції почали розростатися. Чиновники добрали смаку. Бюрократизм, адміністрування давали їм дедалі більше повноважень, що їх вони можуть продавати. З другого боку, самі покупці цих повноважень стимулюють цей процес, несуть хабарі. **Тобто уряд, намагаючись адмініструванням стабілізувати економіку, об'єктивно створює сприятливий грунт для корумпованого урядовця.** Так взаємне зближення призвело до приголомшливих розмахів корупції. Їй сприяє й мала зарплата чиновника.

А що змінювалось і змінюється в правоохоронних органах, чи адекватні їхні дії? У Дніпропетровській області, наприклад, спеціальний підрозділ, підпорядкований лише начальникові УВС області, було створено, як уже зазначалося, в 1988 році. У великих містах області було створено свої підрозділи, які на місцях не підпорядковувалися нікому, а тільки начальникові відділу в області та начальникові УВС області. Це дало результати. В Києві спочатку взагалі не було структури, яка б керувала цими відділами в областях. Потім було створено 6-е управління МВС СРСР.

Ним командував досить відомий Олександр Гуров. Талановита людина, знавець своєї справи. І Гуров почав створювати регіональні підрозділи для боротьби з організованою злочинністю, що не підпорядковувалися нікому на місцях. Україні таке не сподобалось. У Києві створили управління, головне в МВС, створили ряд міжрегіональних управлінь. Проте останні не знадобилися. Україна — країна компактна. І те, що необхідне в Росії, не завжди потрібне у нас. І тоді було створено окрему систему підрозділів, незалежну від місцевих органів УВС. Це дало якийсь поштовх, вони почали розвиватися планомірніше, чіткіше. Ці підрозділи почали реально загрожувати корумпованим верствам та інтересам організованої злочинності. В цих підрозділах почала нагромаджуватися дуже цікава інформація про службових осіб.

Підрозділи ці складаються з основних служб — оперативної, найбільшої з-поміж усіх, інформаційної, технічної. Згодом до нього входило й своє слідство. Це було вперше в системі МВС, коли оперпрацівник та слідчий працювали разом від моменту одержання інформації. Тобто слідчий в даному разі контролює всю ситуацію. І не припускає порушення законності. А смисл у тому, що оперативний працівник дістає інформацію часто секретними способами з використанням спеціального апарату, спеціальної техніки підслуховування тощо. Але такі речі слід легалізувати, узаконити. Цим займається слідчий. Надає добутій інформації процесуальної сили. Адже іноді кинута в якійсь розмові фраза може стати вирішальною на суді. Тут необхідна тонка робота. І добування інформації, що йде поряд, і її процесуальне закріплення. І друге. У відділі працювали ті слідчі, в яких і опери, й інші були впевнені. В тому впевнені, що добута інформація не просочиться до зацікавлених осіб. Адже корупція і в міліції — не рідкісний гість. А слідчий, який працює окремо, може спокійно змінити підслідному запобіжні заходи, відпустити його на підписку про невиїзд, не звільняючи від кримінальної відповідальності. І таким чином не порушити нічого, та справу завалити. Оскільки затриманий поспілкується зі своїми співучасниками, потенційних свідків буде залякано і т. д. Та в Дніпропетровському відділі «06» у своїх слідчих завжди були впевнені. І всі справи були тоді доведені до суду, жодної не було розвалено через хабарі або шантаж на стадії попереднього розслідування. І серед бандитів усталилася думка, що поки справа в 6-му управлінні, нічого вони зробити для її розвалу не можуть. Одна у них лишилася надія — шукати підходи до суду.

Ось тут і сталася каверза. Слідчі служби з відділів боротьби з організованою злочинністю МВС України забрали й передали їх слідчим управлінням УВС. Формально все вірно. А на ділі? На ділі оперпрацівники ідуть до слідчих з поклоном. До кого? До невідомих для себе людей. Адже закон передбачає принцип підслідності за територіальністю. Опер з «06» відділу області йде в райвідділ міліції, де майже все давним-давно охоплено, витік інформації не виключено. Тільки-но запис у чергового по частині з'явився і вже — жодних гарантій таємниці.

Прецедентів вистачало. Тільки-но з'являється запис, що затримано такого-от з пістолетом. І вже вся інформація спливла. А колишні слідчі з «06» виявилися в УВС завантажені зовсім іншими справами. А зі справами управління чи відділу боротьби з організованою злочинністю у слідчого завжди клопоти. Адже тут є справи, за якими слідчий разом з операми і рік, і два таємно від злочинців веде роботу. Таємно допитує свідків, таємно збирає матеріали. І злочинця чи злочинців затримували, заарештовували, коли був повний пакет доказів...

А тепер той слідчий пішов працювати в обласне управління, йому дали, наприклад, розбиратися з убивством. Напівхуліганським. Він увесь у ньому. А тут опери з «06» приходять з програмою, яку потрібно виконувати рік. Та він просто не в змозі їм допомогти. І групова справа розбивається на шматочки за територіальністю. Один епізод — розкрадання — в одному райвідділі, вбивство — в другому, в третьому — крадіжка, але ж фактично склад злочину — організована злочинність.

Потім відділи боротьби з організованою злочинністю ще більше ослабли. Перевели їх до кримінального блоку міліції. Далі підпорядкували безпосередньо МВС. Потім ввели до складу УВС області. Таким чином, збили висоту польоту. Вище області вже не стрибнеш, та й у ній не до всіх дістанешся. До того ж, у кримінальному блоці розширюється доступ до здобутої інформації, вона стає надбанням кримінального світу.

ЯК ЦЕ РОБИТЬСЯ

І опери перестали писати серйозну інформацію, інакше ризикували поставити своїх інформаторів під удар злочинців. Крім того, буває інформація і на корумпованих працівників міліції. Як же їх можна допускати до неї?! Крім того, в кримінальному блоці свої завдання. Розшук убивць і т. ін. Справ у нього — по саму зав'язку. Таким чином, ніяких глибоких розвідувальних заходів щодо мафії. Не до неї тут.

Жахливе враження справляло зведення міліцейських керівників про організовану злочинність. Працівники «06» управління вже знали, що це таке, що це справді тотожно поняттю «мафія». Коли можновладці об'єднуються, щоб чинити зло, досягати якихось своїх цілей сумнівними шляхами. А в кримінальному блоці організована злочинність асоціювалася лише з рекетом. І ось піднімають по тривозі 6-е управління з його спецтехнікою, з його надзвичайно багатими можливостями й кидають на затримання вимагачів, з чим спокійно впорається карний розшук. Це наче логарифмічною лінійкою забивати цвяхи.

У ситуації, що склалася, працівників «06» управлінь підтримала преса, МВС скасувало власний наказ про злиття їх з кримінальним блоком. Однак вони все одно залишилися в складі УВС області й підлягали його керівництву. Але в області є ще й штаб УВС, є інші структури. Вони можуть подивитися інформацію «06» управління і вона «засвітиться».

Не кажу вже про те, що згідно з чинним законодавством будь-який прокурор має право з'явитися в «06» управління й подивитися будь-який секретний документ. Не повинно такого бути! Нехай він підключається тоді, коли справа вже в суді, а звинувачувані — на лаві підсудних. **Ось чому проект, який пропонує тимчасова комісія, очолювана народними депутатами України Віктором Слесаренком та Григорієм Демидовим, і який набрав у першому читанні 300 голосів, треба приймати швидше, не вихолостити суть.** Цей закон має спричинити інші з внесенням змін до кримінально - процесуального законодавства.

Бо в МВС уже визріває нова доктрина. Хтось з'їздив за кордон й привіз ідею боротьби з білокомірцевою злочинністю. Вчепилися за гарний термін і заходилися боротися.

Так, справді й така злочинність існує. Йдеться про злочинність у кредитно-фінансовій системі. І «06» управління одразу ж кидають на боротьбу з нею. Навіщо? Щоб знову тривала реорганізація і відійшло на другий план головне завдання? Адже вже давно існували спеціальні відділи боротьби зі злочинністю в банківській системі, й ніхто як належить не спитав, чим же вони займались? Що робив відділ боротьби з розкраданням соцвласності? А життя підкидає завдання. Вже розкрадання боєприпасів і зброї набуло масового характеру. Вже злочинні авторитети контролюють цілі міста. З ними що, не треба боротися? Переключитися тільки на економічну злочинність?

Та й як відокремити організовану злочинність від економічної? Сила працівників «06» управлінь була в тому, що вони завжди працювали трійками. І розшуковики, і чесні люди з ВБРСВ. І вчилися одні в одних. Разом боролися і з організованою злочинністю, і з економічною. Вирішували будь-які завдання. Однак зараз чітко розмежовано карний розшук і БРСВ (з новою назвою). Скажімо, існує велика фірма, яка займається тіньовими економічними махінаціями. У неї декілька засновників. І ось троє з них вирішують покінчити з четвертим. Везуть кудись і вбивають. Це кримінальний чи економічний злочин? Причому йому передує ціла низка суто економічних злочинів. Можна, звичайно, розкрити вбивство й поставити крапку. Взяти виконавця. Але він аж ніяк не з цієї фірми. І справжні злочинці, справжні причини будуть приховані.

Як можна було працювати, коли ледве не щодня працівники «06» управління чують: вас скорочують, вашу службу розганяють, реорганізують і т. д. Далі — видаються накази про реорганізацію, зміну структур. Був у Дніпропетровському «06» управлінні невеликий аналітичний апарат, який своєю парасолькою прикривав усіх оперативних працівників. Це давало імпульс, швидкість розслідування. Тепер створюють великий управлінський апарат: структури, відділи, начальники, зами — справжнісінька ієрархія, а працювати вже нікому. В управлінні була напрацьована чітка схема — від служби до служби інформація переходила в певному вигляді. Результати реалізовувалися в конкретній кримінальній справі.

Наприклад, система кримінальної розв'язки контролювала ситуацію в якомусь регіоні. Вона намацувала якесь злочинне угруповання. Передавала дані до служби стратегічного аналізу, яка її «перетравлювала» і вичленовувала якісь групи, роблячи висновки: ось у цьому місці діє отака група, економічна чи інша. Давалося завдання повторної розв'язки, вивчалося це явище поглиблено. З'ясовувалися певні особи, їхні зв'язки, способи отримання злочинних прибутків. І в такому вигляді справу передавали до групи оперативних розробок. Там уже остаточно її закінчували й доводили до ліквідації. І далі супроводжували цю групу в місцях позбавлення волі, бо там могла виявитися нова інформація. Тобто це був конвеєр. Так працюють усі відповідні західні служби. А дніпропетровці дійшли цього самі, а потім уже прочитали в західній літературі. Навіть терміни збіглися. То навіщо ж цей налагоджений конвеєр постійно ламати реорганізаціями? Або тримати під загрозою ліквідації? Навіщо вимагати щомісячного розкриття там, де справа по крихтах збирається і рік, і два? Наприклад, в Італії одна з операцій спецслужб по боротьбі з організованою злочинністю тривала 12 років (!). Потім за один день заарештували 80 чоловік і навіть колишньому прем'єру пред'явили звинувачення.

Звичними методами райвідділу таких результатів не досягти. А в нас «06» управління збирають і кажуть: за цей тиждень потрібно розкрити п'ять злочинів. Його працівники у відповідь: дайте нам півроку і ми розкриємо сто, затримаємо цілі групи. Ні, подавай п'ять. Але через тиждень. І — глухий кут. Працівники бояться реалізовувати інформацію, рвати справи на шматки. У нас по лінії МВС пішли звичним шляхом екстенсивного розвитку управлінь боротьби з організованою злочинністю.

Додали штатів. Різко. А раніше, щоб потрапити до «06» управління, треба було мати особливі заслуги й, скажімо, працюючи в кримінальному розшукові, без техніки, без особливої підтримки виходити на серйозні угруповання. І тим доводити й свою високу кваліфікацію, й непідкупність, і честолюбство, якщо хочете. До такої людини придивлявся серйозний оперативний працівник з «06» управління і, наприклад, після всебічної перевірки казав: я беру цього хлопця, ручаюся за нього. Ось так відбувався добір кадрів, а не гамузом.

У області в «06» працювало всього 100 чоловік. А по республіці 1300 чоловік. Уявляєте, який був відбір? І цю кількість, вельми невелику, яка дорівнювала двом-трьом райвідділам, постійно реорганізовують, з кимось зливають, з кимось розливають. Чому? Не хочеться казати про найгірші підозри. Мабуть, керівництву МВС є над чим замислитися. Не можна навіть під виглядом чисельного підсилення руйнувати дуже глибоку систему конспірації, прийняту в «06» управлінні. Організована злочинність живе сім'ями. Напевно, чули про це? Вони людей роблять своїми, по суті, родичами, втягують людину, допомагають їй чимось так, щоб людина загрузла у моральному обов'язку. У Дніпропетровському «06» управлінні протиставили їм свої сім'ї, образно кажучи, їх групи — трійки, теж називалися всередині колективу сім'єю. Причому одна сім'я не знала, чим займається інша. Такою була система конспірації. Займається група великою програмою — і ніхто не знає, чим вона займається. Тільки на виході всі об'єднуються. І лише певний час певний працівник робить конкретну частину роботи. І є група, яка все це узагальнює. Нині, коли управління розширюються, знижується якість добору працівників. Треба набрати 50 чоловік за два тижні. Хто це буде? Чи надійні люди? Приймати треба по 1—2 чоловіка на місяць, не більше. Люди ці повинні бути кваліфікованими й чесними.

Ось ще приклад того, як організовано злочинність. Естонія стала першим експортером металу. Серед республік колишнього СРСР. Через неї на Захід іде метал не лише з Росії, але й з України. І більша частка коштів за нього осідає в західних банках, не працює на нашу економіку. Ринкові відносини гальмуються через розмах корупції, об'єкти приватизації намагаються скупити за безцінь, з допомогою хабарів. Безліч грошей проходить повз бюджет. А деякі міністерські чиновники в МВС розмірковують: якщо діти й підлітки об'єдналися для того, щоб пограбувати газетний кіоск — це ще не організована злочинність і це не означає, що потрібна спеціальна служба боротьби з нею. Нехай втішаться: вони праві. Коли оперують такими прикладами. Але існують інші явища, і для боротьби з ними потрібна система. І ось ряд працівників «06» управління у Дніпропетровську вирішили: якщо цієї системи не буде, їм у правоохоронних органах робити нічого. Вони знайдуть для себе застосування в іншій сфері. Але шкода, п'ять років віддали цій системі, і промайнули вони, як п'ять днів і ночей.

Люди ці чудово розуміють, що коли явище замовчується, то воно не перестає існувати. Що шкоди молодій державі воно завдає колосальної. Ці люди дивом даються, як можна керувати МВС і не розуміти, що для боротьби з організованою злочинністю потрібна вертикальна структура. Чи це керівництво хоче мати монополію на інформацію про злочинність? Щоб доповідати Президентові України тільки те, що вони вважають за потрібне? Не мати конкурентів? А Президент, сподіваються оперпрацівники, очоливши боротьбу зі злочинністю, якраз і буде зацікавлений у кількох джерелах інформації. Прийняття законопроекту комісії Слесаренка-Демидова якраз і дасть можливість створити державну систему боротьби з організованою злочинністю. Яка вбере в себе спеціальні органи, бойові підрозділи, спеціальну прокурорську службу, захищену від корупції, бо вона теж буде по вертикалі підпорядкована лише Генеральному прокурору. І ще спеціальний розгляд таких справ в особливому порядку в судах, тобто лише в обласних судах і з певними суддями, досвідченими, яким ця система забезпечить захист, і вони не будуть боятися сваволі мафіозних структур.

Дехто вже репетує: це ж бо 37-й рік! Спецпрокурори, спецсудді... Брешете, пересмикуєте. Ідьте на Захід і поцікавтеся, як там борються з мафією, якими методами.

Ця публікація складена на основі відвертих розповідей працівників управлінь боротьби з організованою злочинністю. Це їхня точка зору. Без опонентів. Та чи потрібні вони в цьому разі? В одному не сумніваюся: на основі цих підрозділів МВС і відповідних служб СБ в Україні має бути створена могутня та високопрофесійна система для боротьби з організованою злочинністю. Система самостійна, ні в чому не залежна ні від кого на місцях. Навіть квартири й дачні ділянки або приватні автомашини працівники цієї системи повинні отримувати за квотою, а не після поклонів місцевій владі. В Україні є не лише ті, хто її розкрадає. Але й ті, хто здатний за неї постояти.

Сергій ПРАВДЕНКО.

ЦИВІЛІЗОВАНІЙ ДЕРЖАВІ — ЦИВІЛІЗОВАНЕ ЗАКОНОДАВСТВО

Куди в нашій країні може звернутися громадянин, якщо, приміром, поряд з його оселею розпочинається будівництво екологічно шкідливого об'єкта?

Чинний Кодекс про адміністративні правопорушення фактично не передбачає прав потерпілої людини. Саме тому дуже важливо створити такі закони, котрі якомога досконаліше, за мірками цивілізованого права, регулюватимуть відносини громадянина і держави.

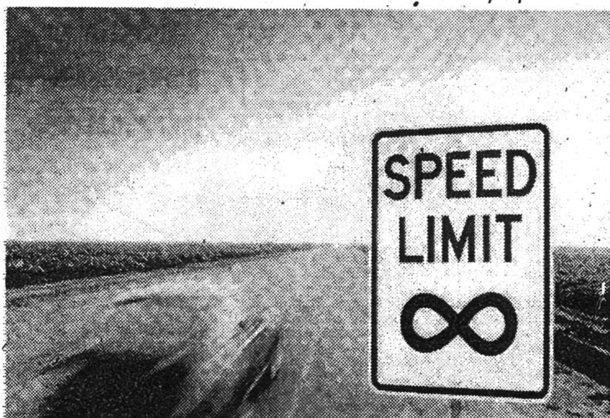
Група для розроблення законопроектів з адміністративного права Міністерства юстиції України, яку очолює перший заступник міністра В. Стефанюк, нещодавно представила на обговорення колег-юристів проект Кодексу про адміністративні проступки. В організованій з цього приводу науково-практичній конференції активну участь взяли представники німецького Фонду міжнародної правової співпраці. Що ж пропонують розуміти під терміном «адміністративний проступок»? Він істотно різниться від поняття «адміністративне правопорушення» у чинному Адміністративному кодексі. За адміністративний проступок передбачають визнавати протиправну дію, яка посягає на права та свободи громадян, права юридичних осіб, на державний та громадський порядок, власність, встановлений порядок управління, за яку передбачено адміністративну відповідальність. Проект нового Кодексу передбачає охорону всіх форм власності, відповідальність юридичних осіб (раніше суб'єктами виступали тільки фізичні особи). Розділ, присвячений адміністративним проступкам, де об'єктом виступає власність, доповнено статтями: про порушення порядку передачі об'єктів рослинного світу у користування чи власність, про недбале зберігання публічного (колективного) майна, а також рядом норм про приватизацію — безпідставна відмова у прийнятті заяви про приватизацію, необгрунтована відмова від продажу підприємства (майна, акцій) тощо.

Ще особливість: проектом Кодексу не передбачено залучення всіх нині діючих непрофесійних структур — товариських судів, адмінкомісій, комісій у справах неповнолітніх. Натомість постала потреба у створенні адміністративних судів. Це дасть змогу, на думку учасника конференції, члена Верховного суду України В. Німченка, забезпечити право особи судитися з державою і, далі, створити адміністративну юстицію як самостійну структуру судової влади з функціями контролю за дотриманням законності органами виконавчої влади, в тому числі і держадміністрації. Закон у правовій державі має стояти над будь-якою адміністративною дією.

Про те, як це забезпечується у Німеччині, докладно розповіли гості з Бонна, представники Фонду міжнародної правової співпраці, який проведе експертизи цього законопроекту.

Світлана НАГУРНА, провідний консультант Міністерства юстиції України.

ШВИДКО!

ЯК В ПРИВАТБАНКУ

Центр Прискорених Розрахунків

- електронні платежі в режимі реального часу;
- відкриття суброзрахункових та рублевих рахунків підприємств;
- відкриття кореспондентських рахунків банків;
- рублеві платежі у всі країни СНД;
- вигідне розміщення тимчасово вільних коштів підприємств.

ЦЕНТР ПРИСКОРЕНИХ РОЗРАХУНКІВ - БАНКІВСЬКІ ТЕХНОЛОГІЇ НА ВАШОМУ СТОЛІ

Телефони в м.Дніпропетровську: (0562) 41-20-15, 78-21-91

ОДИС ODIS

Наша надежность - Ваше спокойствие!

МАЗ

Новейшие автомобили МАЗ-54323, МАЗ-54329 и любые модификации изотермических полуприцепов и полуприцепов-рефрижераторов к ним предлагает фирма "ОДИС"

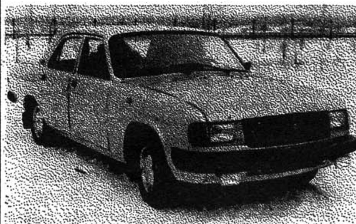

Телефоны в г.Одессе: (0482) 66-31-36, 61-88-05
Факс 65-90-61

организация **РЕАЛИЗУЕТ со склада в КИЕВЕ**

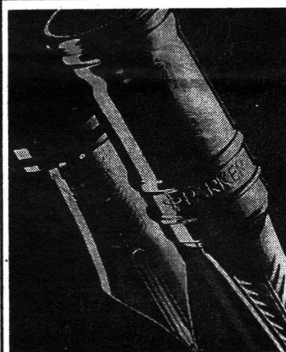
АВТОМОБИЛИ

оптом и в розницу

"Москвич" - 21411
ГАЗ - 31029
ГАЗ - 3307
(бортовые, автофургоны промтоварные и изотермические)
Кузова к автомобилям ГАЗ - 3307
Автобусы ПАЗ-3205 "Люкс"

Контактные телефоны:
(044) 268.35.38
263.70.11
268.35.69

PARKER

CONSUL PEN

официальный представитель фирмы
PARKER PEN GMBH
ищет деловых партнеров на Украине

Оптовым покупателям при предоплате на счет фирмы PARKER в Германии оформляется реэкспорт или прямая поставка со значительными скидками

105118 Москва, Буракова, 13
тел.: (095) 366-29-04
366-29-05
факс: (095) 365-14-81

«Київська академія євробізнесу» запрошує взяти участь у спорудженні житлових багатоповерхових будинків.

Телефони: 224-50-71, 555-67-63.

FINCO

Фінансова компанія "Фінко" купує безготівкову ВКВ за курсом, що на 10% вище курсу НБ України.
Розглянемо різні пропозиції.
Телефон: (044) 434-44-86

Фирма предлагает со склада в Киеве качественные товары импортного производства:

обувь текстильная, ткань обивочная, гобеленовая.

Тел. (044) 221-12-11; 221-12-04.

ОЩАДНИЙ БАНК УКРАЇНИ

ДО ВІДОМА НАСЕЛЕННЯ!

Ощадний банк України повідомляє, що з **1 липня 1993 року** встановлюється процентна ставка строкових і дитячих цільових вкладів в розмірі **220 відсотків** річних.

На сьогодні це найвищий процент вкладів, який виплачується населенню комерційними банками України.

Процентна ставка вкладів до запитання залишається без змін.

ОЩАДНИЙ БАНК УКРАЇНИ ЗАПРОШУЄ ВАС СТАТИ НАШИМ КЛІЄНТОМ!
Ощадний банк України

ДО ВІДОМА ВКЛАДНИКІВ!

Ощадний банк України нагадує, що відповідно до Декрету Кабінету міністрів України від **11 січня 1993 року** нарахування і виплата 200-відсоткової компенсації вкладів громадян України проводиться до 1 липня цього року.

Після закінчення зазначеного строку виплата цієї компенсації установами Ощадного банку України припиняється.

Точка зору

ВЕЛИКИЙ ОБМАН

Відповідно до статті 2 Закону України «Про приватизацію майна державних підприємств» приватизація здійснюватиметься на основі таких, зокрема, принципів, як законність, соціальна захищеність та рівність прав громадян України.

Проте про яку рівність може йти мова, коли в цій же статті проголошуються два інші принципи: надання пільг на придбання державного майна членам колективів підприємств, що приватизуються, і їхнє пріоритетне право на вибір форми власності й придбання майна своїх підприємств. Отже, окремі групи громадян, трудові колективи на законній основі отримують не рівні, а пріоритетні та пільгові права.

В особливому виграші будуть працівники орендних, високорентабельних, конкурентоспроможних з передовими технологіями і новим устаткуванням підприємств. Решта майна, яке можна оцінити за народним прислів'ям: «На тобі, боже, що мені негоже», залишиться військовослужбовцям, селянам, працівникам державних установ і організацій, працівникам збиткових і нерентабельних підприємств, безробітним, пенсіонерам, дітям, учням, студентам і т.ін.

Індексацію державного майна і житлового фонду провели до 01.05.1992 року, не грунтуючись на індексі ринкових цін. У той же час зарплата за останній рік зросла в десятки разів, а ціни — ще більше.

Спробуймо визначити, наскільки відрізняються фактична (ринкова) й відновна вартість майна і житла та майнового сертифіката і житлового чека. Нагадаймо, що відновною називається вартість майна після індексації станом на 1.05.1992 року.

У лютому цього року Івано-Франківське міське телебачення передало, що ринкова вартість двокімнатної квартири в Івано-Франківську становить 10 тисяч доларів США, або 20 мільйонів карбованців. Загальна площа двокімнатної квартири в середньому 45 квадратних метрів. І один квадратний метр загальної площі коштує близько 450 тисяч карбованців. Сім'я з двох чоловік, що проживає в ній, за її приватизацію заплатить 20000 карбованців із житлових чеків.

Отже, співвідношення ринкової і відновної вартості становить 1000. А яке співвідношення ринкової і відновної вартості державного майна?

У центрі Тисмениці (за 6 кілометрів від центру Івано-Франківська) є новий п'ятиповерховий будинок побуту загальною площею 1863 квадратних метри відновна вартість якого становить 6,5 мільйона карбованців. Якби це був житловий будинок, то його ринкова вартість становила б 850 мільйонів карбованців. Враховуючи, що це не житловий дім, а також його віддаленість від обласного центру, зменшимо останню суму на 200 мільйонів, майже на четверту частину, й одержимо вартість будинку побуту — близько 650 мільйонів карбованців. Тоді співвідношення його ринкової і відновної вартості становитиме 100.

Отже, відновна вартість майна, яке приватизується, в 10-100 разів, а житлового фонду — в 1000 разів нижча від їхньої фактичної вартості.

Що це означає?

Хто і що виграє й програє за такої приватизації?

Очевидно, що найбільше виграють квартиронаймачі (прямо пропорційно загальній площі квартири) і програють громадяни, котрі мають власні будинки (в основному селяни) й, особливо, ті, хто не має житла. Після введення національної валюти власник (сім'я з двох чоловік) приватизованої двокімнатної квартири зможе продати її і купити в іншій місцевості рівноцінну або, при якомусь альтернативному вирішенні житлового питання, купити державного майна на цю суму. Власники лишків житлової площі зможуть добряче спекульнути. З великим успіхом вони вже це роблять, проводячи нерівноцінні обміни з незаконною але обов'язковою доплатою. Приватизація узаконює цю спекуляцію. А бездомна ж сім'я чи власник будинку за 2 житлових чеки зможе купити на аукціоні, конкурсі майна на 24000 крб. і, продавши його, купити на цю суму 0,045 квадратних метрів житла, або, наприклад, одне пальто. Ось вам одна узаконена «рівність і соціальна захищеність»!

А тепер про другу. За відновною вартістю державне майно можуть купити тільки члени трудових колективів, які утворили товариство покупців, або при аукціонуванні підприємства. Решта громадян, а це селяни, працівники державних установ, організацій і підприємств, що не приватизуються, військовослужбовці, діти, учні, студенти, пенсіонери, безробітні, тобто основна маса населення, зможе купити майно тільки на аукціоні або за конкурсом. Остаточна ціна продажу на них наближатиметься до ринкової залежно від платоспроможності учасників аукціону, конкурсу.

У зв'язку з тим, що відновна вартість державного майна, яке приватизується, і тотожна їй вартість приватизаційних майнових сертифікатів у 10-100 разів менша від фактичної вартості об'єктів приватизації, то покупцям — громадянам України в процесі приватизації на аукціонах і конкурсах потрібно буде, крім приватизаційних паперів, викласти власних коштів у національній чи іноземній валюті в 10-100 разів більше від загальної суми емісії майнових сертифікатів. Інакше кажучи, для викупу своєї частки майна громадянинові України, крім майнового сертифіката вартістю 30000 карбованців потрібно буде ще додати від 300 тисяч до 3 мільйонів власних коштів, або безплатно одержати тільки 1-10 відсотків своєї частки майна.

Ось так по-комуністичному здійснюватиметься на практиці в житті ще один принцип приватизації про безоплатну передачу частки державного майна кожному громадянинові України.

Оскільки вартість майнових сертифікатів занижена, а зарплата, пенсії, стипендії мізерні, заощадження в банку знецінились у сотні, якщо не в тисячі разів, то переможцями аукціонів, конкурсів стануть в основному грошові мішки — мафіозі, доморощені комерсанти й спекулянти. І вони заплатять не ринкову вартість об'єкта приватизації, а в десятки і сотні разів меншу ціну, оскільки з ними ніхто не зможе по-справжньому конкурувати. В стільки ж разів вони збагатяться, а держава і всі ми збідніємо. Ось тобі, шановна Верховна Рада України, і третя «рівність і соціальна захищеність»! А все разом це називається узаконена велика Прихватизація і обман народу.

Чи є вихід?

Звичайно. Цю, як і всі проблеми, можна розв'язати. Якщо не на 100, то хоча б на 70-90 відсотків.

Потрібно Закон України «Про приватизацію майна державних підприємств» доповнити статтею 22 про обов'язкову щомісячну (щоквартальну) індексацію вартості державного майна, житлового фонду і приватизаційних паперів і заборонити обмін неприватизованих квартир.

Тільки за такої умови можливе втілення в життя майже на 70-90 відсотків вище критикованих принципів приватизації. Щоправда, при цьому держава недоодержить значних коштів. Більше того, процес приватизації може виявитися для неї збитковим. Як правило, з двох зол вибирають менше. В будь-якому разі, держава і її найвищий законодавчий орган повинні вести зі своїм народом чесну гру, а не діяти по-більшовицьки.

Тоді мафіозі під час приватизації будуть «соціально захищені» і матимуть майже рівні права зі звичайними громадянами. А високопафосні комуністичні принципи «соціальної захищеності та рівних прав громадян України в процесі приватизації» краще вилучити, бо на 100 відсотків їх ніхто не може забезпечити.

Мирон БАБЧУК,
голова фонду комунального майна Тисменицької районної Ради народних депутатів.
Івано-Франківська область.

Вистояли

Про акціонування колишнього державного концерну «Електрон», який одним з перших в Україні став на шлях приватизації, свого часу чимало писали в пресі. Але ще більшого розголосу набула розгорнута проти цієї фірми кампанія звинувачень. Висували різні закиди — від незаконності створення акціонерного товариства аж до того, що приватизація і акціонування «Електрону» завдали шкоди інтересам держави і народу.

Та ефект був зворотний. Дев'ять місяців численних перевірок різного рангу органами і установами хоч і дуже ускладнювали роботу товариства, але все ж посприяли остаточному утвердженню АТ «Концерн- Електрон» як приватизованої фірми. Товариство довело усім, що воно — законне об'єднання власників.

Нещодавно на своїх щорічних загальних зборах, які цього разу відбулись у Києві, де розташована одна з провідних філій товариства, акціонери підбили підсумки роботи в минулому році. Виконано всі заплановані фінансові показники, рік закінчено з прибутком у 378 мільярдів карбованців. Увосьмеро зросла вартість акціонерного майна, що становить приріст 1100 карбованців на одну акцію. Це відбилось і на дивідендах акціонерів.

Нині електронівці — повноправні власники. Частки держави в акціонерному капіталі немає.

Минулий рік для концерну був дуже важкий. Кризові явища в економіці вкупі із внутрішніми проблемами відчутно позначилися на діяльності концерну. Однак акціонери визнали за позитивний результат минулого року те, що вдалося зупинити спад виробництва. На цьогорічних зборах затверджено нові плани. Основне — технічний розвиток підприємств і масовий випуск нової продукції. Вже з другого півріччя телевізійні заводи концерну переходять на випуск телевізорів п'ятого покоління (аналого-цифровий), а наприкінці року передбачено освоїти виробництво розробленого власними силами «Електрону», який відповідає світовим стандартам, — першого в Україні та в СНД цифрового телевізора.

Але «Електрон» — це не лише телевізори. Концерн здійснює програму широкої диверсифікації виробництва і значно розширює випуск інших товарів народного вжитку — від систем супутникового телебачення до автомобільної електроніки, від телефонних апаратів і кавоварок — до меблів і побутової хімії. Передбачено довести їх випуск до половини загальних обсягів виробництва. Товариство переросло у транснаціональну компанію, підприємства якої розташовані на території 15 країн — в Росії, в державах Закавказзя, Середньої Азії, Східної Європи.

Це шлях уперед. Іншого немає.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.
Львів.

Приватизаційна драма

Така історія. У колишньої сестри-господарки обласного тубдиспансера Валентини Миколаївни виявили онкозахворювання. І вона довірилася лікарю, який пообіцяв вилікувати, коли вона подарує йому свою квартиру в престижному будинку по вулиці Червоногвардійській. А я, мовляв, до самої смерті піклуватимуся про вас, доглядатиму. Привіз нотаріуса, умовив. Та не діждалася пацієнтка ні жданого одужання, ні тієї ласки-догляду. Ховав її власним коштом тубдиспансер. А наступного дня новий власник, який, до речі, не без даху над головою, пред'явив права на квартиру небіжчиці. І все, як мовиться, за законом.

Спостерігаючи, як посувається черга на житло в Кіровоградському міськвиконкомі, я помітив, що стати власниками своїх квартир прагнуть, в основному, люди похилого віку. А біля входу топчуться широкоплечі молодики, явно не родичі сивоголових клієнтів. І поділився спостереженнями з керівником державного малого підприємства з приватизації держжитлофонду «Гарантія» В. Сулименко.

— Всяке буває, — зітхнула Валентина Іванівна. — Здебільшого люди приватизують квартири, щоб потім відповідно до Закону України про приватизацію державного житлового фонду мати повне право розпоряджатися своєю власністю. Можуть дітям передати або подарувати рідному чи знайомому. А можуть і продати, нічого тут протизаконного немає. А щодо широкоплечих молодиків і механізму купівлі-продажу... то трапляються навіть анекдотичні ситуації.

І вона показала приватизаційні документи Ніни Михайлівни В. За її словами, ця жінка лікується в психоневрологічному диспансері. І ось у липні минулого року її квартиру побажали продати кіровоградці Валентин О. та його сестра Люба. Уклали договір, подали документи на оформлення викупу. Навіть гроші заплатили, здається, два мільйони. А в січні 1993-го (цитую заяву ошуканих покупців) «документи по пред'явленому мною дорученню на приватизацію і купівлю квартири в квартиронаймачки В. видали як застарілі...

У цей час син (громадянки В. — **М. В.**), успішно потративши виручені за квартиру гроші, примусив матір піти в ЖЕК і оголосити там, що вона трохи сама не при собі, нічого про продажу не знає і не має де жити».

9 лютого син почав вимагати з покупців нову суму, а коли ті не згодилися, наступного дня продав квартиру іншим людям. Точніше, намагався продати. Бо завдяки начальнику ЖЕКу № 9 Любові Бурдейній оборудка не відбулася. Побачивши, що хвора жінка може опинитися на вулиці, вона взяла в неї заяву, що без її доручення квартиру не можна приватизувати, і прибігла мерщій в «Гарантію».

Валентина Іванівна погоджується, що, можливо, частину приватизованих квартир і скуплять підприємливі молодики. Та що поробиш: стаття 12 вже згадуваного Закону «Права власника на розпорядження приватизованою квартирою» стверджує: «Має право на будь-які дії як власника...» Тобто може й продати облесливим ділкам, які пообіцяють старій людині і добрий догляд, і смачну їжу, і навіть імпортні ліки. А потім, заволодівши власністю, без жалю викинуть на вулицю, а може, ще й допоможуть якомога швидше перебратися на той світ. Хоча, й говорила Сулименко, що вони якось намагаються протидіяти «переприватизаторам», умовляють не укладати угоди на дарування квартир людям, які зобов'язуються доглядати самотніх старих, а обумовлювати пожиттєве утримання, та це теж слабка гарантія убезпечення від майбутніх драм. Видно, Верховній Раді треба подумати над поліпшенням законодавства щодо приватизації житла, щоб убезпечити громадян нашої держави від втрати помешкання, зробленого тяжкою втратою.

Микола ВОЛОК.
Кіровоград.

Соціологія

ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ З РОСІЄЮ. ЯК ЇХ ОЦІНЮЮТЬ ГРОМАДЯНИ УКРАЇНИ?

З усіх проблем, що постають сьогодні у стосунках між Україною і Росією, сфера торговельно-економічних відносин належить до тих, що зачіпають інтереси всіх соціально-демографічних, соціально-професійних та регіональних груп населення України. Аналіз результатів дослідження громадської думки показує, що не тільки підприємці та промисловці (керівники держпідприємств), й усі інші соціально-професійні групи населення, представники різних національних і регіональних груп у великій більшості оцінюють нинішній стан українсько-торговельних відносин як поганий або дуже поганий. Водночас значних розбіжностей в оцінках підприємців та промисловців, з одного боку, і селян — з другого, а також українців і росіян, жителів Західної, Центральної та Східної України (і навіть Криму) не спостерігається. Тобто сьогодні не треба бути фахівцем-економістом, щоб виявити негаразди в торговельно-економічних відносинах між двома державами. Адже всі категорії населення, навіть далекі від економічної науки і політики, тепер це усвідомлюють.

У чому ж громадяни різних регіонів України, національних та соціально-професійних груп вбачають причини погіршання торговельно-економічних відносин і як оцінюють політику української та російської держав у цих питаннях? Більшість українських громадян вважає, що Росія дбає тільки про власні інтереси, нехтуючи інтереси інших країн СНД, і України зокрема. А це, звичайно, не може не позначитися на стані українсько-російських економічних стосунків. Найбільш жорстко оцінює егоїстичну політику Росії громадська думка в Києві, на Галичині, Волині, Поділлі, Черкащині та Дніпропетровщині. На півдні, сході України та в Криму ця позиція виражена меншою мірою.

Ще більше розбіжностей в оцінках населенням різних регіонів України надійності Росії як економічного і політичного партнера. Так, у Галичині менш як 10 відсотків населення вважає Росію за надійного економічного партнера, тоді як на Волині, Дніпропетровщині, Поділлі, Черкащині, Буковині такої думки дотримується четверта — п'ята частина людей (20-27 відсотків), у Києві, на півдні України — 33-35, в Криму, на Київщині і Чернігівщині — 39-40, на Слобожанщині й Донбасі — майже половина (46-49 відсотків).

Не останню роль у загостренні економічної ситуації в Україні відіграють постійне скорочення постачання енергоносіїв (нафти, газу та ін.) з Росії в Україну і постійне підвищення цін на них. Тепер ціни на російські нафту і газ у кілька разів нижчі за світові, і Росія вважає, що має значні економічні збитки. А як же до цієї проблеми ставиться населення різних регіонів України, кого воно звинувачує в енергетичній кризі в Україні?

Як свідчать матеріали дослідження, майже третина населення України бачить причину цього у непорозумінні між Україною і Росією в політиці нафтового, газового та сировинного тиску на Україну з боку Росії. Кожний сьомий громадянин України вбачає таку причину в намаганні України отримувати за безцінь сировину і енергоносії з Росії. Розбіжності між регіонами з цього питання не дуже значні і мають зовсім іншу спрямованість, ніж раніше (тобто не по лінії Західна Україна — Центральна — Південна — Східна — Крим). Найбільше тих, котрі вважають, що Росія проводить політику нафтового та сировинного шантажу щодо України, мешкають у сільськогосподарських регіонах (Поділля, Черкащина, Дніпропетровщина, Південне Причорномор'я, Київщина та ін.). Найменше таких — в індустріальних областях (Слобожанщина, Донбас, Київ, Львівщина). Тобто не національно-культурні чи регіонально-політичні особливості різних регіонів, а їхня економічна спеціалізація позначається на громадській думці, розбіжностях у ставленні населення України до російської політики з питань енергоносіїв.

Велика залежність України від постачання енергоносіїв з Росії дає можливість останній через квоти і ціни поглиблювати економічну кризу в нашій державі і диктувати їй свою волю в економічних питаннях. Який же вихід з цієї ситуації бачать громадяни України? Результати дослідження показують, що у ставленні різних соціально-професійних груп населення і оцінках мешканців різних регіонів України переважає думка, що потрібно, підтримуючи економічні зв'язки з Росією, встановлювати більш тісні торговельно-економічні стосунки з іншими країнами Заходу і Сходу. Тобто треба поступово послабити економічну залежність від Росії.

І тільки на сході України (Харківщина та Сумщина) дещо переважає думка, що Україні потрібно насамперед орієнтуватися на зміцнення економічних зв'язків з Росією. До речі, саме політичні діячі з цих регіонів України (Гриньов, Філенко, Кушнарьов, Маркулов та ін.) виступають виразниками цієї думки у вищих політичних колах республіки. В решті регіонів України крайні позиції (і на одностороннє зміцнення економічних зв'язків з Росією, і на швидку переорієнтацію зв'язків України на інші країни) підтримує не більше як третина її громадян.

Валерій ПИЛИПЕНКО,
завідувач сектора Інституту соціології АН України, кандидат філософських наук.

Факт

ХТО ЩО МАЄ, ТЕ Й ДАЄ

Сьогодні у райцентрі Ланівці, що на Тернопільщині, розпочинається турнір — фестиваль імені Симона Петлюри. Сюди, окрім восьми любительських футбольних команд із семи областей України, з'їхалися й аматори художньої самодіяльності, прихильники відеомистецтва. Адже паралельно з футбольним турніром на кубок імені Симона Петлюри проходитимуть конкурси виконавців сучасної української пісні та відеофільмів. Окрім того, заплановано багато цікавих, так званих супутніх заходів.

Мистецько-спортивне свято у містечкові (уже втретє!) відбувається за рахунок фінансової підтримки місцевих органів влади та різних спонсорів, яким дорогі і близькі ідеї української державності, української незалежності.

Так, тернопільський художник Богдан Ткачик на замовлення мистецько-спортивного клубу «Тризуб», який виступив організатором цієї імпрези, написав портрет Симона Петлюри, а інший відомий художник Іван Марчук, до речі, земляк організаторів турніру-фестивалю, офірував 100 американських доларів.

«Може трагічна смерть єдиного козака тисячу нових народить», — записав у своєму щоденнику Сергій Єфремов 29 травня 1926 року, довідавшись про трагічну смерть Симона Петлюри.

Думається, що світла пам'ять про людину, яка на вівтар свободи нашої поклала своє молоде життя, також відроджує Україну.

І насамперед — у наших душах.

Роман ВАТРИЧ.

Спорт

СВЯТКОВИЙ МАТЧ У БАРАНІВЦІ

Стало вже традицією запрошення команди київських спортивних журналістів «Пресинг» до Баранівки на свято працівників місцевого фарфорового заводу. Ось і цього року директор заводу В.В.Савич, відданий прихильник футболу, надіслав запрошення киянам.

І футбольний матч добре вписався у сценарій свята, на якому виступали самодіяльні колективи цехів заводу, військові десантники. А проти «Пресингу» вийшли грати ветерани «Кераміка». Адже основному складу баранівського клубу доводиться зараз битися за путівку до перехідної ліги українського футболу.

І хоча середній вік гравців «Пресингу» був набагато менший, ніж їх суперників, господарі ні в чому не поступалися гостям. А проходи і технічні удари ветеранів й досі радували болільників Баранівки. Цей матч завершився перемогою «Пресинга» — 4:3.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Баранівка,
Житомирська область.

ПІД ПРАПОРАМИ «ГАРТУ»

Протягом тижня у Новій Каховці, на кортах місцевої ДЮСШ, проходили цікаві поєдинки відкритої першості ЦСК «Гарт» з тенісу. Цей турнір, як розповів мені його головний арбітр, суддя міжнародної категорії Євген Колганов з Києва, зібрав практично всіх найсильніших майстрів, які сьогодні залишилися в Україні і не подалися на заробітки за кордон.

Слід зазначити, що освітянське товариство робить дуже багато для розвитку українського тенісу. Про спортсменів дбають, створюють їм чудові умови для тренувань і змагань. І найбільша заслуга в цьому завідуючого відділом ЦСК «Гарт», майстра спорту міжнародного класу, відомого у минулому футболіста Юрія Роменського.

Повторюю, що це був відкритий турнір і в ньому змагалися окрім господарів ще й динамівці, армійці, профспілкові майстри ракетки. Новокаховська першість пройшла під знаком успіху донецької школи. Тетяна Коба у фіналі переграла киянку Олену Пилипчак — 6:4, 6:3. А потім Таня разом із землячкою Оленою Коритіною здобула перший приз і в парному розряді. Донеччанки подолали Галину Фургайло та Ольгу Кушніренко з Нової Каховки — 6:0, 6:2.

Справжню насолоду болільникам приніс поєдинок чоловіків. Експансивний Павло Кобиленко з Одеси цього разу був дуже зібраний і націлений тільки на перемогу. І вона до нього прийшла. Кобиленко переграв донеччанина Дениса Якименка — 6:3, 6:3.

І цього разу свій клас підтвердив сімферопольський дует, володарі Кубка країни Олександр Радченко і Андрій Юрковський. він дістався до фіналу. Але там кримчанам довелося поступитися досвідченим дніпродзержинцям: двом Сергіям — Поспєлову та Довганю — 5:7, 7:6 (11:9) і 2:6.

На урочистому закритті були квіти, премії, подарунки і багато теплих слів. А мені особливо хочеться їх сказати на адресу голови херсонського обласного клубу «Гарт» Юрія Кана, його заступника Едуарда Гордона, головного тренера ДЮСШ (Нова Каховка) Сергія Жицького, працівників кортів — подружжя Віктора і Ганни Бояринів, які витратили море сил та енергії для того, щоб ці змагання пройшли на відмінному рівні. Усім їм щиро дякували переможці та призери і висловили надію, що й надалі в Новій Каховці на подібні змагання збиратиметься тенісна еліта України.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Нова Каховка — Київ.

ГОЛОС УКРАЇНИ

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Газета виходить з 1 січня 1991 року

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о.заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 846.430.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311117.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

1, 3, 7 і 8 сторінки набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».